

ČÁST TŘETÍ

FÁZE TRESTNÍHO ŘÍZENÍ A OBHAJOBA BĚHEM NICH

Trestní řízení má obecně **tři základní fáze**, a to **přípravné řízení**, **řízení před soudem** a **vykonávací řízení**. Přípravné řízení je upraveno v části druhé trestního řádu. Přípravné řízení má pak dvě části, a to **prověřování** a **vyšetřování**. Řízení před soudem je upraveno v části třetí trestního řádu, kde je ovšem v hlavě dvacáté první upraveno i vykonávací řízení. Zákodárce jej tak podřadil (podle mého názoru ne zcela obratně) pod část nazvanou řízení před soudem. Z hlediska obsahu jde podle mého názoru o odlišnou fázi, než jakou je řízení před soudem. Řízení před soudem lze pak rozdělit na dvě, popřípadě tři části. Těmi je **hlavní líčení** a **opravné řízení** (řízení o opravných prostředcích). Před hlavní řízení lze někdy podřadit ještě **předběžné projednání obžaloby**. Na samém konci je pak (dojde-li k pravomocnému odsouzení a uložení trestu) **vykonávací řízení**. Vzhledem k tomu, že ve vykonávacím řízení již není řešena otázka viny a trestu, nejde tak ani o hlavní líčení ani o opravné řízení, tudíž vykonávací řízení má představovat samostatnou fázi trestního řízení. Samozřejmě i do vykonávacího řízení může být soud zapojen (např. podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody), nicméně to nic nemění na předchozích závěrech, neboť soud je zapojen i do přípravného řízení (např. jen soud je oprávněn vzít obviněného do vazby).

1. PŘÍPRAVNÉ ŘÍZENÍ

Přípravné řízení začíná sepsáním záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. řádu (o zahájení úkonů trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, sepiše policejní orgán neprodleně záznam, ve kterém uvede skutkové okolnosti, pro které řízení zahajuje, a způsob, jakým se o nich dověděl). Opis takového záznamu zašle policejní orgán do 48 hodin od zahájení trestního řízení státnímu zástupci. Tímto sepsáním se zahájí prvotní fáze přípravného řízení, a to prověřování.

V průběhu přípravného řízení mají orgány činné v přípravném řízení co nejrychleji v potřebném rozsahu vyhledat důkazy k objasnění všech základních skutečností důležitých pro posouzení případu včetně osoby pachatele a následku trestného činu. Výsledkem přípravného řízení může být podání obžaloby, ale též odložení věci, odevzdání věci k řízení o přestupku nebo některý z odklonů. Účel přípravného řízení se odvozuje od účelu trestního řízení jako celku, jímž je náležitě zjištění trestné činy a spravedlivě potrestat jejich pachatele. Základním smyslem přípravného

řízení je opatření podkladů pro rozhodnutí. V přípravném řízení se také zajišťují důkazy a osoba obviněného pro budoucí trestní řízení před soudem. Dokazování se provádí jen v takovém rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí, zda má být podána obžaloba nebo zda je na místě jiné vyřízení věci. Těžiště dokazování je pak v řízení před soudem.³¹

Prvotní fáze přípravného řízení (prověřování) není vedena proti konkrétní osobě, i když v této fázi konkrétní osoba jako podezřelý může vystupovat. Práva obhajoby podezřelého v této fázi jsou značně omezena. Samozřejmě platí právní zásada *nemo tenetur se ipsum accusare* (nikdo není povinen sám sebe obviňovat),³² avšak podezřelý nemůže např. nahlížet do spisového materiálu.

Příklad

Trestní řízení je tak vedeno prakticky v určité trestní věci [např. ve věci podezřelého Jana Nováka, který se mohl dopustit přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku], nicméně není vedeno proti panu Novákovi.

Prověřování končí některým z rozhodnutí, a to zpravidla odložením trestní věci, odevzdáním dané trestní věci k projednání přestupku, odevzdáním věci jinému orgánu ke kázeňskému nebo kárnému projednání, popřípadě usnesením o zahájení trestního stíhání. Usnesením o zahájení trestního stíhání se přípravné řízení dostává do **fáze vyšetřování**.

Pokud je trestní věc policejním orgánem odložena,³³ nemusí to nutně představovat konec trestního řízení. Proti usnesení o odložení věci může totiž poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek. O této stížnosti pak rozhoduje zpravidla dozorový státní zástupce. Výjimkou může být situace, kdy dozorový státní zástupce dá pokyn či souhlas s odložením věci. V takovém případě o stížnosti poškozeného bude rozhodovat státní zástupce bezprostředně nadřízeného státního zastupitelství tomu, které v dané trestní věci vykonává dozor.³⁴

Usnesení o odložení věci musí být doručeno poškozenému, pokud je znám. Taková podmínka je logická, neboť **jinak by poškozený nemohl uplatnit své právo opravného prostředku** (stížnost). Usnesení o odložení věci musí být též doručeno do 48 hodin státnímu zástupci. I v případě, že v trestním řízení žádný poškozený nefiguruje, anebo si do rozhodnutí policejního orgánu stížnost nepodá, nemusí to vždy představovat konec trestního řízení. Poté, co je rozhodnutí policejního orgánu

³¹ VANTUCH, P. *Obhajoba obviněného*. 3., dopl. a přeprac. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 124–127.

³² Nález Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 528/06.

³³ Srov. § 159a tr. řádu.

³⁴ Srov. § 146 tr. řádu.

doručeno státnímu zástupci, tak je možné, aby jej státní zástupce zrušil z vlastní iniciativy. Platí, že státní zástupce je oprávněn rušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí a opatření policejního orgánu, která může nahrazovat vlastními. U usnesení o odložení věci tak může učinit do 30 dnů od doručení daného usnesení. Jestliže rozhodnutí policejního orgánu státní zástupce nahradí vlastním rozhodnutím jinak než na podkladě stížnosti oprávněné osoby proti usnesení policejního orgánu, je proti jeho rozhodnutí přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí policejního orgánu.³⁵

V případech odložení trestní věci potom takové rozhodnutí nepředstavuje překážku věci rozhodnuté (*rei iudicatae*).³⁶ V případě odložení trestní věci může být později v dané trestní věci v budoucnu pokračováno bez nutnosti formalizované obnovy řízení. K pokračování může docházet z pokynu státního zástupce podle § 157 odst. 2 tr. řádu, anebo z iniciativy policejního orgánu či z podnětu jiné osoby. V těchto případech (tj. až na pokyn státního zástupce) je nutné sepsat opětovně záznam o zahájení úkonů trestního řízení.³⁷

Na podkladě usnesení o zahájení trestního stíhání se pak vede trestní řízení proti konkrétní osobě pro určitý skutek, který je dle orgánů činných v trestním řízení trestným činem. Výjimkou je vedení zkráceného přípravného řízení. Pokud se ve věci konalo zkrácené přípravné řízení, trestní stíhání se zahajuje doručením návrhu na potrestání soudu.³⁸

Vyšetřování lze zahájit pouze tehdy, nasvědčují-li prověřováním podle § 158 tr. řádu zjištěné a odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba. V takovém případě trestní řád stanoví, že policejní orgán rozhodne neprodleně o zahájení trestního stíhání této osoby jako obviněného (pokud není důvod k postupu podle jiného ustanovení trestního řádu). Výrok usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, ze kterého je tato osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonně označením trestného činu, který je v tomto skutku spatřován. Obviněný musí být v usnesení o zahájení trestního stíhání označen stejnými údaji, jaké musí být uvedeny o osobě obžalované v rozsudku. V odůvodnění usnesení o zahájení trestního stíhání je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání.³⁹

³⁵ Ustanovení § 159a a § 174 tr. řádu.

³⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 2. 2008, sp. zn. 3 Tdo 1183/2007.

³⁷ ŠÁMAL, P. *Trestní řád: komentář*. 7., dopl. a přeprac. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 2035 a násled.

³⁸ Ustanovení § 314b odst. 1 tr. řádu.

³⁹ Ustanovení § 160 odst. 1 tr. řádu.

Poznámka

Z praxe lze konstatovat, že nejpálčivější otázkou usnesení o zahájení trestního stíhání bývá jeho odůvodnění. Řádné odůvodnění je pilířem možného přezkumu usnesení o zahájení trestního stíhání. Z odůvodnění by tak mělo být patrné nejméně to, proč policejní orgán zvolil konkrétní právní kvalifikaci (např. s ohledem na výši škody), a z čeho dovozuje, že se stal trestný čin, a že jej spáchal právě obviněný. V této souvislosti dospěl k zajímavým závěrům Nejvyšší soud (viz judikatura níže).

Judikatura

Porušení práva na seznámení s povahou a důvodem obvinění ve smyslu čl. 6 odst. 3 písm. a) Úmluvy je bezpochyby významným zásahem do principů zaručujících právo na spravedlivý proces. Jedná se o závažný a nežádoucí jev, který odporuje smyslu práva obviněného na spravedlivý proces, přičemž je i v rozporu se základními zásadami trestního práva a s účelem trestního řízení. Případné porušení tohoto práva však samo o sobě nezakládá nepřípustnost trestního stíhání, a to ani s ohledem na požadavek účinných prostředků nápravy podle čl. 13 Úmluvy. **(usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2010, sp.zn. 5 Tdo 298/2010)**

Judikatura pak míru povinnosti odůvodnit usnesení o zahájení trestního stíhání vykládá ve vztahu k druhu trestné činnosti. Takovému přístupu lze rozumět, neboť je zcela logický. Usnesení o zahájení trestního stíhání, které se týká bagatelní majetkové trestné činnosti může být velmi strohé a postačí prostě zdůvodnění subsumpce konkrétní skutkové podstaty a uvedení několika důkazů, které v tuto chvíli prokazují vinu obviněného. Jinak tomu může být u rozsáhlejších kauz zejména v případě hospodářské kriminality, kde narýsování hranice mezi občanskoprávním, správním či trestněprávním porušením práva může být často komplikované. V těchto případech by měl policejní orgán nejméně dostatečně vysvětlit, proč je nutné postupovat podle norem trestního práva. Na straně druhé stále jde o rozhodnutí v přípravném řízení, kdy policejní orgán může úmyslně ze strategických důvodů určité informace neposkytovat. To pak za situace, kdy takový přístup nezaloží vadu nepřezkoumatelnosti předmětného usnesení, neznamená pochybení. Naopak jsou případy, kdy by opačný přístup v podobě přílišného odkrytí všech karet, vyšetřování zhatil.⁴⁰

⁴⁰ Srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2005, sp. zn. II. ÚS 369/05: „Při posuzování nutného rozsahu odůvodnění, a především jeho konkretizace, je nezbytné brát v úvahu především charakter trestné činnosti, pro kterou je trestní stíhání zahajováno. Jak konstatoval Ústavní soud v nálezu sp. zn. III. ÚS 239/04, v počátcích vyšetřování je třeba zajistit ochranu důkazních pramenů před jejich poškozením a zničením nebo před jinými aktivitami, sledujícími mařit vyšetřování. Vedle zmaření objasnění trestné činnosti by mohly být ohroženy i jiné společenské a individuální zájmy, např. bezpečnost svědků, osobní údaje nezúčastněných osob,

Lze tak učinit dílčí závěr, že usnesení o zahájení trestního stíhání musí být odůvodněno tak, aby bylo možné jej přezkoumat, a aby pachatel proti jeho závěrům i zdůvodnění mohl uplatnit konkrétní námitky. Nelze ovšem na usnesení o zahájení trestního stíhání klást takové nároky jako na rozsudek nebo jiné meritorní rozhodnutí, kterým se trestní věc končí.

Je nutné zmínit, že již přípravné řízení skýtá celou řadu možností, jak pachatel může hájit svá práva. Jinými slovy již v přípravném řízení je dobré volit správnou obhajobu.

V prvé řadě je možné usnesení o zahájení trestního stíhání napadnout **stížností**.⁴¹ I o této stížnosti pak rozhoduje zpravidla dozorový státní zástupce. Výjimkou je opět situace, kdy dozorový státní zástupce dá pokyn či souhlas se zahájením trestního stíhání. V takovém případě opětovně o stížnosti bude rozhodovat státní zástupce bezprostředně nadřízeného státního zastupitelství tomu, které v dané trestní věci vykonává dozor.⁴²

V rámci přípravného řízení je možné dále činit **podněty k postupu dozorového státního zástupce** podle § 157 odst. 2 tr. řádu. Zejména půjde o podnět k učinění pokynu k provedení takových úkonů, jichž je třeba k objasnění věci. Zpravidla si lze představit situaci, kdy obviněný navrhne v přípravném řízení důkaz pro prokázání své nevinu a policejní orgán takový důkaz nezajistí – např. nevyslechne navrženého svědka, neprovede prověrku na místě, vyšetřovací pokus apod. Podle § 157 odst. 2 tr. řádu provedení takového úkonu může státní zástupce policejnímu orgánu nařídit, a to buď z moci úřední, anebo právě k podnětu obhajoby.

Dalším významným institutem může být **žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu a státního zástupce** (podnět k výkonu dozoru). Podle § 157a tr. řádu platí, že ten, proti němuž se trestní řízení vede, a poškozený mají právo kdykoliv v průběhu přípravného řízení žádat státního zástupce, aby byly odstraněny průtahy v řízení nebo závady v postupu policejního orgánu. Tato žádost není vázána lhůtou. Žádost je nutno státnímu zástupci ihned předložit a státní zástupce ji musí neprodleně vyřídit. O výsledku přezkoumání musí být žadatel vyrozuměn. Žádost o odstranění průtahů v řízení nebo závad v postupu státního zástupce vyřizuje bezprostředně státní zástupce vyššího státního zastupitelství.

skutečností podléhajících utajení. Všechna tato rizika je třeba zvláště pečlivě zvažovat v případech nebezpečných forem kriminality. V posuzované věci se jedná o drogovou kriminalitu s mezinárodním prvkem, jejíž objasňování je velmi obtížné, navíc páchanou s dalšími osobami v době zahajování trestního stíhání neztotožněnými, takže nelze požadovat, aby orgány činné v trestním řízení již v odůvodnění usnesení podle § 160 odst. 1 tr. ř. konkrétně a podrobně rozváděly výsledky prověřování, z nichž podezření ze spáchání stíhaného trestného činu vyplynulo a navíc za situace, kdy, jak uvedla ve svém vyjádření Policie ČR, určité úkony byly prováděny v režimu utajení.“

⁴¹ Ustanovení § 160 odst. 7 tr. řádu.

⁴² Ustanovení § 146 tr. řádu.

Zmíněné ustanovení může v praxi plnit podobnou roli jako postup podle § 157 odst. 2 tr. řádu s několika rozdíly. Podnět k postupu podle § 157 odst. 2 tr. řádu může podat kdokoliv, a to dokonce ještě před sepsáním záznamu o zahájení úkonů trestního řízení. Oznamovatel se tak např. může domáhat nápravy, že jeho oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu bylo policejním orgánem uloženo bez dalších opatření (tzv. *ad acta*). Žádost podle § 157a tr. řádu se týká jen pachatele, a to nejméně ve fázi vyšetřování (popřípadě podezřelého ve zkráceném přípravném řízení) a poškozeného. Podle uvedeného ustanovení lze pak rozporovat průtahy a jakékoliv závady v postupu policejního orgánu, tj. i ty závady, které již není možné zhojit. Lze však žádat jejich konstatování. Příkladem může být překročení lhůty k zadržení (za situace, kdy došlo k propuštění ze zadržení). Pochybení policejního orgánu již není možné v rámci trestního řízení zhojit, ale je možné domoci se jeho konstatování.

Paleta práva na obhajobu, a to již v přípravném řízení pak zahrnuje celou řadu dalších práv. Obviněný má především právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, není však povinen vypovídat. Může uvádět okolnosti a důkazy sloužící k jeho obhajobě, činit návrhy a podávat žádosti a opravné prostředky. Má právo zvolit si obhájce a s ním se radit i během úkonů prováděných orgánem činným v trestním řízení. S obhájcem se však v průběhu svého výsledku nemůže radit o tom, jak odpovědět na již položenou otázku. Může žádat, aby byl vyslýchán za účasti svého obhájce a aby se obhájce účastnil i jiných úkonů přípravného řízení. Je-li ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, může s obhájcem mluvit bez přítomnosti třetí osoby. Uvedená práva příslušejí obviněnému i tehdy, je-li jeho svéprávnost omezena. Osvědčil-li obviněný, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady obhajoby, rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení soudce, že má nárok na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu. Vyplývá-li ze shromážděných důkazů, že obviněný nemá dostatek prostředků na náhradu nákladů obhajoby, může, je-li to třeba k ochraně práv obviněného, rozhodnout předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce o nároku na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu i bez návrhu obviněného. V uvedených případech náklady obhajoby zcela nebo zčásti hradí stát.⁴³

Všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny vždy poučit obviněného o jeho právech, a to se zaměřením na probíhající stadium trestního řízení, a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Obviněného, který byl zadržen či zatčen, je třeba poučit též o právu na naléhavou lékařskou pomoc, o maximální lhůtě, po kterou může být omezen na svobodě, než bude odevzdán soudu, a o právu nechat vyrozumět konzulární úřad a rodinného příslušníka nebo jinou fyzickou

⁴³ Ustanovení § 33 tr. řádu.

osobu, u nichž uvede údaje potřebné k vyrozumění. Orgán činný v trestním řízení, který provedl zadržení či zatčení, předá obviněnému bez zbytečného odkladu písemné poučení o jeho právech. Obviněnému musí být umožněno si toto poučení přečíst. Obviněný má právo ponechat si toto poučení u sebe po celou dobu omezení nebo zbavení osobní svobody.⁴⁴

Kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočnicka.⁴⁵ Obviněnému je potřeba písemně přeložit usnesení o zahájení trestního stíhání, usnesení o vazbě, usnesení o nařízení pozorování obviněného ve zdravotnickém ústavu, obžalobu, dohodu o vině a trestu a návrh na její schválení, návrh na potrestání, rozsudek, trestní příkaz, rozhodnutí o odvolání a o podmíněném zastavení trestního stíhání. To ovšem neplatí, jestliže obviněný po poučení prohlásí, že pořízení překladu takového rozhodnutí nepožaduje.⁴⁶

Pro délku přípravného řízení stanovil zákonodárce lhůty, které je možné v případě potřeby prodlužovat. Policejní orgán je povinen prověřit skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin:

- i) do dvou měsíců od jejich přijetí, jde-li o věc patřící do příslušnosti samosoudce, v níž se nekoná zkrácené přípravné řízení,
- ii) do tří měsíců, jde-li o jinou věc patřící do příslušnosti okresního soudu, a
- iii) do šesti měsíců, jde-li o věc patřící v prvním stupni do příslušnosti krajského soudu.

Pokud nebylo oznámení nebo jiný podnět v uvedených lhůtách prověřeno, policejní orgán státnímu zástupci písemně zdůvodní, proč nebylo možné v zákonem stanovené lhůtě prověřování skončit, jaké úkony je třeba ještě provést a po jakou dobu bude prověřování pokračovat. Státní zástupce může pokynem policejnímu orgánu jednak změnit výčet úkonů, které mají být ještě provedeny, jednak stanovit odlišně lhůtu, po kterou má prověřování ještě trvat. Neskončí-li policejní orgán prověřování ve lhůtě prodloužené státním zástupcem, předloží spis státnímu zástupci s odůvodněným návrhem na její prodloužení. Státní zástupce postupuje obdobně, jako v případě prvního prodloužení.⁴⁷

Pokud případ přejde z **prověřování** do **vyšetřování**, pak platí, že policejní orgán je povinen skončit vyšetřování nejpozději:

- i) do dvou měsíců od zahájení trestního stíhání, jde-li o věc patřící do příslušnosti samosoudce,
- ii) do tří měsíců od zahájení trestního stíhání, jde-li o jinou věc patřící do příslušnosti okresního soudu.

⁴⁴ Tamtéž.

⁴⁵ Článek 37 odst. 4 Listiny.

⁴⁶ Ustanovení § 28 odst. 2 tr. řádu.

⁴⁷ Ustanovení § 159 tr. řádu.

Pokud není vyšetřování v uvedených lhůtách skončeno, policejní orgán státnímu zástupci písemně zdůvodní, proč nebylo možné v zákonem stanovené lhůtě vyšetřování skončit, jaké úkony je třeba ještě provést a po jakou dobu bude vyšetřování pokračovat. Státní zástupce může pokynem policejnímu orgánu jednak změnit výčet úkonů, které mají být ještě provedeny, jednak stanovit odlišně lhůtu, po kterou má vyšetřování ještě trvat. Ve věcech, v nichž nebylo ve lhůtě prodloužen státním zástupcem vyšetřování skončeno, je státní zástupce povinen v rámci dozoru nejméně jednou za měsíc provést prověrku věci, a pokud je to třeba, uložit policejnímu orgánu povinnost provést konkrétní úkony. O prověrce sepíše státní zástupce záznam.⁴⁸

2. ZKRÁCENÉ PŘÍPRAVNÉ ŘÍZENÍ

Zkrácené přípravné řízení lze konat o trestných činech, o nichž přísluší konat řízení v prvním stupni okresnímu soudu, a na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let. To ovšem neznamená, že se zkrácené přípravné řízení musí konat vždy, jinými slovy i u těchto méně významných trestných činů může být vedeno standardní **prověřování** a následně (dojde-li k zahájení trestního stíhání) **vyšetřování**. Aby mohlo být konáno zkrácené přípravné řízení, musí jít dále o situaci, kdy:

- i) podezřelý byl přistížen při činu nebo bezprostředně poté, nebo
- ii) v průběhu prověřování trestního oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání byly zjištěny skutečnosti, jinak odůvodňující zahájení trestního stíhání a lze očekávat, že podezřelého bude možné ve lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy policejní orgán sdělil podezřelému, že spáchání jakého skutku je podezřelý a jaký trestný čin je v tomto skutku spatřován.⁴⁹

Ve zkráceném přípravném řízení má podezřelý stejná práva jako obviněný. Zadržený podezřelý má právo zvolit si obhájce a radit se s ním bez přítomnosti třetí osoby již v průběhu zadržení. O tom je třeba podezřelého před jeho výslechem poučit a poskytnout mu plnou možnost uplatnění jeho práv. Podezřelého ze spáchání trestného činu je třeba vyslechnout a nejpozději na počátku výslechu mu sdělit ze spáchání jakého skutku je podezřelý a jaký trestný čin je v tomto skutku spatřován. O tomto úkonu orgán konající zkrácené přípravné řízení učiní záznam do protokolu. Opis záznamu doručí podezřelému a jeho obhájci. Policejní orgán zašle opis záznamu do 48 hodin též státnímu zástupci. Na postup při výslechu podezřelého se

⁴⁸ Ustanovení § 167 tr. řádu.

⁴⁹ Ustanovení § 179a tr. řádu.